

opusdei.org

Bassam a Raghad: vítejte u nás doma

Olivia y Thimothée mají sedm dětí a bydlí ve jedné vesničce mezi Lille a Valenciennes (Francie). Přijali do svého domova jednu křesťanskou rodinu z Iráku: Bassam a Raghad spolu se svými třemi dětmi ve stáří 9, 7 a 3 roky. Byli nuceni utéci z Karakoch letos v srpnu.

09.10.2015

„Kostely jsou zabrané a odstranili z nich kříže.“

Olivia vypráví: „Uprostřed srpna nám zavolał jeden známý kněz. Vylíčil nám vážnou situaci stovek iráckých křesťanů, kteří uprchli do Erbilu, hlavního města Kurdistánu. Hledal jednu rodinu ve Francii, která by byla ochotná někoho přijmout. Tito křesťané museli v noci všechno opustit a utéci.“

Bassam, Raghad a jejich tři děti opustili město Karakoch poblíž Mosulu, kde žila většina iráckých křesťanů. Džihádisté Islámského státu se Karakochu zmocnili. Desítky tisíc lidí tohoto regionu muselo utéci před násilím.

Chaldejský patriarcha Louis Sako říká, že více než 100 000 křesťanů uteklo před násilím a ve městech, která jsou v rukou džihádistů, „jsou kostely zabrané a odstranili z nich kříže“.

Karakoch bylo úplně křesťanské město mezi Mosulem, hlavním

městem Islámského státu v Iráku, a Erbilem, hlavním městem autonomní oblasti Kurdistánu.

„Situace byla tragická - pokračuje Olivia -, byli jsme opravdu dojatí tímto voláním o pomoc. Cítili jsme solidaritu s našimi bratry, pokřtěnými jako my a pronásledovanými kvůli víře. Z noci na den se ocitli v nouzi.“

'Můžeme jim najít místo'.

„Nicméně musím přiznat, že jsme se trochu zdráhali je přijmout: máme sedm dětí, dům není tak velký... Zvážili jsme pro a proti a bylo jasné, že naše pohodlí bude narušeno.“

Náš přítel kněz hledal místa pro přijetí devíti rodin. Zatímco jsme ještě přemýšleli, moje tchyně a tchán už jednu skupinu přijali. Když jsme se setkali s touto rodinou, pomysleli jsme si: 'už nemůžeme dál pochybovat'. Naše starší děti, 15 a 14

let, nás pobízely, abychom je přijali. 'Můžeme jim najít místo', říkaly, 'zorganizujeme to v domě jinak a také se můžeme obrátit o pomoc'."

Vzhledem k naléhavosti situace udělala Francie ústupek v přijímání křesťanů z východu. Administrativní záležitosti byly snadné. „V současné době je to už velmi riskantní podnik. Bassam a Raghad a jejich tři děti přijeli krátce potom díky tomu, že jsme se za ně na konzulátu zaručili.“

Obě rodiny sdílí tutéž radost.

„Vyhradili jsme jim několik místností v domě a žijeme společně.

Samozřejmě nemluví francouzsky, ale naštěstí otec Bassam byl v Iráku učitelem angličtiny a tak můžeme nějak komunikovat.“

„Přijeli v sobotu, nikdy na to nezapomenu. Všichni jsme byli velmi dojatí. Byli nám velmi blízcí, jsme spojeni křtem. Často si představuji

jejich situaci a poznávám, že normální je pomoc poskytnout.“

„Děti začaly chodit do školy za několik málo dní. Přijali je dobře a nyní se už integrovaly. Manželé Bassam a Raghad studují francouzštinu a pomaloučku si uspořádávají svůj život. Často si já a manžel opakujeme, jak jsme šťastní, že jsme je přijali, a pyšní na to, že jsme naučili tímto přístupem naše děti mnoho věcí.“

„Polehounku se přátelství mezi rodinami prohloubilo. Společně jíme, jezdíme do školy, chodíme na nákupy. Děti vycházejí dobře a hrají si spolu.“

„Bassam y Raghad si moc přejí začlenit se do francouzské společnosti a najít si zde práci. Protože žijí ve francouzské rodině, je pro ně asimilace do naší kultury jednodušší.“

„Vede se nám dobře díky jejich velké ohleduplnosti. Nikdy si nestěžují a když se objevily menší obtíže, duch Opus Dei - kam můj manžel a já patříme - nám pomáhá hledat Boží vůli v protivenstvích každodenního života a tak jsme stále dobré mysli. Díky Bohu obě rodiny sdílí tutéž radost.“

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
bassam-a-raghad-vitejte-u-nas-doma/](https://opusdei.org/cs-cz/article/bassam-a-raghad-vitejte-u-nas-doma/)
(06.04.2026)